סרה על־יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ
מצרים והפרך מבית עבדים להדיחך מן הדרך
אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע
מקרבך׃ כי יסיתך אחיך בן אמך או
או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר
כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך׃ מאלהי
העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או
הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ׃
לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך
עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו׃ כי הר־ג
תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד
כל העם באחרונה׃ וסקלתו באבנים ומת כי בקש
להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציא מארץ
מצרים מבית עבדים׃ וכל ישראל ישמעו ו
ויראו׃ ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה
בקרבך׃ כי תשמע באחת עריך ה
אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר׃
יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את
ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים
אשר לא ידעתם׃ ודרשת וחקרת ושאלת
היטב והנה אמת נכון הדבר נכונה העבירה
הזאת בקרבך׃ הכה תכה את ישבי העיר ההוא
לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת
בהמתה לפי חרב׃ ואת כל שללה תקבץ אל

פיה דמר המוכר מן העולם שלא
היה ושלא נברא׳ ושלא יצרית
לדבר בן דישטוליר בלע׳: והסדן
מבית עבדים׳ מפלו אין לו עליך
אולא שפדיך משסדין: כי יסיתך
אין הסתה אלא בחי שנאמר
הסיתך בי׳ אמיטרא בלע׳ נמ
שמשאין לעשותכן׳ אחיך׳
מיזב׳ בן אויך׳ מאם׳ חיקך׳
השוכבת בחיקיך׳ ומתוקה בך
אופקייר בלע׳ וכן מחיקה אין
מיסוד התקוע במרין׳ אשר
כנפשך׳ זה אמך׳ פרש לך הסת
אות המכיבים לך קל וחומר לאחרים:
בסתר׳ דבר הסת בהווה׳ מאין דמי
מבית אלא בסתר׳ וכן אומר שלמה
בנשף בערב יום כמישון ליל ואפלה:
אשר לא ידעת אתה ואבותיך׳ דבר
זה בשמי גדול הוא לך שאין המושל
אין מכחיך מה שמסרו להם אבותם
וזה אומר לך לעובד מה שמסרו לך
אבותיך׳ הקרבים אליך׳ אלו הרק
מאיך׳ לא פרט קרבים ורחוקים
אלא כך אומר הסת מעיבן שלקרוב
אותה לאחר טיבן של רחוקים׳
כשם שאין מאש בקרובים כך אין
מאש ברחוקים: מקצה הארץ
ועד׳ זה חמה ולבנה׳ ועבדו השמים
שהם מתהלכין מסדן. העולם ועד
סופו: לא תאבה׳ לא תהיה הולך
לו. לא תאבה לו׳ לפי שאי אפשר
לאשר׳ אותו זה לא תאבה׳ ולא
תשמע אליו׳ בהתחנן על שמעו
לאחול לו׳ לפי טוב עובה תשמע
עליו׳ לזה לא תעצב׳ לא תסוב
עינך עליו׳ לפי שלא תעצור על
דם רעיך׳ על זה לא תחוס׳ לא
תחמול׳ לא תהיה בזסתן׳ ולא
תכסה עליו׳ אם אתה יודע׳ ו
חובה אינך רשאי לשתוק: כי
הרג תהרגנו׳ יגיע מכות דין

ומיי המזיקו לחובה יגיע מכות דין
חייב לא תחזיקהו לזכות׳ ידך תהיה בו
בראשונה׳ מצוה בידי הסת להמיתו
לא מות בידן אחרים׳ שעיד
על העם ועמ׳ לשבת שם׳ פרט לירושלים
שלא נתנה לדורות׳ מן בלי׳ בלי
שתקבל עולו על הקבה: יושיב ולא
ישים׳ יושב עיר׳ ולא יושב עיר
אחרת׳ מכאן אמרו אין נעשית
מחצה על שדחן יושים ועד
שיהו מדיחה מדבה: ודרשת
וחקרת ושאלת׳ היטב׳ מכאן לדרו
שמעשוקים מן המקרא מן יש
שלש דרישה וחקירה ושאלה׳ ושאלה

איש מן האמצע ומאיר
לאדם כדי קות׳ ומקו
אמתר הוא אומר ודרשת
היטב׳ ועל מקום
אחר׳ ודרשו השופטים
היטב׳ למדו ה׳ טבה׳ טבה׳ היטב
לעיר שוה׳ לתק האמו
שלזה טוה׳ הכה תכה׳
אם יוכל׳ מל׳ להמיתו
בטיתה הסתה בב
הנייתם במיתה אחרת
לא אלקיך׳ לאמן ומשמן
ואין ישוב
מ׳ מחזון יפן

הלכו אלי שמשי הדרין
נפשכם ואכרתה לכם
ברית עולם חסדי דוד
הנאמנים׳ הן עד לאמים
נתתיו נגיד ומצוה לאומים
הן גוי לא תדע תקרא וגוי
לא ידעוך אליך ירוצו ו
למען יהוה אלהיך ו
ולקדוש ישראל כי ו
פארך׳ חסלת

הן גר יגורו אפס מאותם הן
מלוא יראו ויגר ומגדומה רעות
אותם שאינם עמו הוא עשן
הרשע והבדרן׳ ויגר אותם
מי אשר נמסן. עליך ואל
אל מי גר אתם׳ מי שנתקבה
בך׳ ומכל פרשהן בגרים
ומרשעים מקבלים לימות
המשיח׳ ואין בתשובה של
מקום יהכון מי ששמו גרים
אתם בעמיתם עדך ישל
כמן על פנו. כל אחיו
הנה יאבו אשר בריבי

חרש המזיקן כל׳ ואם יהי מזיק הראשון
המחבלן׳ כלומר׳ אינו הוא שבר הנ׳ אבל
היוב׳ ואם שהתקנתו לתמיד
ומוצאים כל׳ ומעשהו׳ לעיר ב׳ מ׳ כל
עירם׳ כל כלי יוצר עליך׳ כלי זיק׳ אשר
לעשותו׳ ויחדרו׳ כמו בלר לחלה בקר
אשר׳ לשון חכמה עיר׳ אם אשר בעיר
חיבן׳ הוי כל עיר׳ הוי׳ הלשון הדומה
ומשון וזכרון הוא׳ יש הסר׳ כל הוי
הוי ועמו מרוע עצר׳ ומלים תמיד
עומדן׳ לש לשכרי קנו׳ ין הלב׳ ולא
מאין שחלב׳ לא תשלו כסף׳ ולא תמרו
לכם לשקול כסף׳ לא יהיה כנה׳ לא יהיה